

פגישה בבודפשט

את גלגל הפגישות עם אש"ף שוב איראפטר לעצור. עתה הצטרפו אליו אנשי המערך.

היה זה צעד גדול נוסף קדימה: מישלחת של אנשי-שלום, רובם יהודים וציונים, נפגשו עם האיש המתואר בדרך כלל כסגנו של יאסר ערפאת.

החידוש לא היה בצד הפלסטיני. היה ידוע כי אבריאד, ששמו האמיתי הוא צאלח ח'לף, מצדד במגעים נרחבים עם ישראלים. ול- יתר ביטחון טרחה ואפג, סוכנות-

אבריאד הפרת'אמון והכחשה

הידיעות הפלסטינית, להכחיש למי חרת היום את קיום הפגישה. החידוש היה בצד הישראלי, כי הפעם נפגשו עם אישיות בכירה של אש"ף, ראש שרותי הביטחון של הארגון, אנשים המוזהים רשי- מית עם מישלחת העבודה ותנועת שלום עכשיו.

תחתית השפלות. כאשר נפ- גש אורי אבנרי עם יאסר ערפאת פומבית בבירות הנצורה, ב-3 ביולי 1982, היה זה כפצצה. הוא הושמק, עורך ידיעות אחרונות הסית להריגתו, שרים וחברי-כנסת תבעו להעמידו לדין כבוגר.

כאשר נפגשה מישלחת רישמית של המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני עם יאסר ערפאת ב-18 בינואר 1983, בארץ שלא וזהתה, שוב התחוללה סערה. הי- תה זאת פגישה רישמית, שבה נפגשו ראשי אש"ף עם מישלחת שכללה אלוף-במילואים, מנכ"ל ממשלתי לשעבר וח"כ לשעבר (מתי פלד, יעקב ארנון ואורי אבי גרי). אישים בכירים תבעו להעי- מידם לדין, או לשנות את החוק כדי לאפשר זאת. העיתונות סערה בעד ונגד, שריהחוק דיבר על "תחתית השפלות".

כאשר סיקר אמנון קסליוק את דיוני המועצה הלאומית הפלסטי- נית באלג'יר עבור ידיעות אחרו- נוה, שוב לא סער איש. איש לא תבע להעמידו לדין, והצהרון הל- אומני התפאר במיבצע.

מכאן והלאה שוב איראפטר היה לעצור את הגלגל. המשך המגעים הפך כימעט אוטומטי. אנשי המיכ"מ, אמנם, לא רק בישראל, אלא גם במושב המועצה הלאומית הפלסטינית, נעשה נסיון לבלום את ההתפתחות. התקבלה שם החלטה שניתן היה לפרשה כאיסור על פגישות עם ישראלים ציוניים.

נסיון זה הופרך מייד במציאות. תחילה נפגש עיצאם סרטאווי עם אורי אבנרי בלונדון, באסיפה פו- מבית, שהקצינויים משני הצדדים

ניסו לפוצצה (העולם הזה 2374). עתה נפגש אבריאד עם קבוצה נוספת של ציונים.

החידוש הגדול - והבלתי-נמ- נע - היה בנכונותם של אנשי המיכ"מ להיגשש עם אבריאד. המישלחת כללה את חנה זמר, עו- רכת דבר וחברה חשובה במישלחת- העבודה; מרדכי בריאון, מראשי שלום עכשיו ואת האידילוגים העיקריים שלה, שהוא אלי"מ במי- לואים ולשעבר ראש ענף-החינוך בצה"ל. ראש-המישלחת היה אריה יערי, מראשי המרכז הבינלאומי לשלום במזרח-התיכון. גוף ציוני חדש המקיף את רוב גווי תנועת- השלום, החל ביונים של מישלחת- העבודה וכלה בראשי המועצה ה- ישראלית למען שלום ישראלי-פל- טיני. המישלחת כללה גם את ואליד צאדק חאג'י-יחיה, מי שהיה ח"כ שלי"י, גם הוא מראשי הי- מועצה.

מישלחת ציונית. איך ספק שמישלחת זו הוזמנה להונגריה מתוך כוונה מראש להפגישה עם אנשי-אש"ף. הפגישה בבודפשט אורגנה בקפדנות. אבריאד עצמו קבע את מיסגרת הפגישה, ואין ספק שאישר מראש את הרכב הי- מישלחת הציונית.

כמה מחברי המישלחת טענו ל- אחר-מכן שלא ידעו מראש על הי- פגישה, ושלא נעים היה לסרב כאשר הוזמנו אליה על-ידי מארחי- הם ההונגריים. אך ברור שאיש מהם לא הוכרח לבוא אליה. על כן היתה השתתפותם בבחינת אקט פוליטי מרחיק לכת, המחייב לא רק אותם אלא גם את חבריהם. החרם של שלום עכשיו ומישלחת- העבודה על פגישות עם אש"ף (ראה יומן אישי) נשבר עתה.

היה ידוע מזה שנים כי אבריאד, המופיע בציבור בחזות נוק- שה, נמנה מאחרי הקלעים עם הי- מתונים שבתנועה. ספרו, ללא מו- דת, שהוצא לאור גם בעברית (בהסכמתו), כתוב בנימה אנושית ומחוננה, במושב האחרון של המר- עצה הלאומית הפלסטינית באלג'יר היה זה הוא שנשא את הנאום המרכזי מטעם תנועת פתי"ח, ובו לעולה על נס זאת הפגישות של יאסר ערפאת ועיצאם סרטאווי עם אישי-השלום הישראליים.

אולם אבריאד לא היה מוכן הפעם לתת פירסום לפגישה, וגם המשתתפים הישראליים לא התלה- בו מכך. אך מישהו מהם הפר את האמון הדדי והדליף את דבר הפגישה. הוא פורסם ביום השני בהארץ, ומייד לאחר מכן בא תי- אור גדול ומפורט בידיעות אחרו- נוה. בידי עיתונאי שנלווה למי- שלחת (ראה להלן), ההכחשה של

עורכת זמר (עם פרם) לא עוד נגד

אבריאד היתה תגובה על הפרת- אמון זו.

מיפלגות

הלהג של להב

האיש שפידג את שלי"י

בגלל הפגישות עם

אש"ף - חשתתף

בעצמו בפגישה בזאת

דיווח עליה בתהלהבות.

לפגישה הישראלית-אש"פית ש- התקיימה בבודפשט (ראה לעיל) היו גם היבטים היתוליים.

אחד מהם נגע לעיתון דבר, הביטאון המרכזי של מישלחת-ה- עבודה (המוגדר רשמית כביטאון ההסתדרות). אחרי הפגישות הקו- דמות של ישראלים עם יאסר ער- פאת פירסו יומון זה כמה התקי- פות חריפות עליהן. גם המאמרים הראשיים מתחו עליהן ביקורת. לא כן הפעם. החלטתה האמיצה של העורכת, חנה זמר, להשתתף בפגישה זו שינתה אוטומטית את קו העיתון.

"מעשה שפל." היתולי יותר היה מעמדו של כתב ידיעות אחרו- נוה, יהודה להב.

למישלחת התלוו כמה עיתונאים. הם לא באו רק ככתבים, אלא היוו למעשה חלק מן המישלחת. הם השתתפו בכל האירועים כמי שגמלים עם המישלחת עצמה. כך גם להב.

אך יהודה להב אינו רק עיתוני- אי. אלא גם פוליטיקאי. הוא אחד מוותיקי מקי" (המיסלגה הקומוני- סטית הישראלית, שהתפלגה מי- רק"ח ב-1965), והגיעו לתנועת שלי"י.

כחבר הנהלת שלי"י, היה יהודה להב הכוח המניע בפילוג. הפוקד עתה תנועה זו, ושאתן הגורמים העיקריים לה היה שמון בפגישות עם אש"ף. הקש ששבר את גב הגמל היה מאמרו של להב נגד פגישתם של פלד-ארנון-אבנרי עם יאסר ערפאת בחודש ינואר, אחרי שכבר תקף באופן פרוץ את פגי- שת אבנרי עם ערפאת ביולי. מאמרו של להב היה כה קיצוני, עד כי חבר אחר של הנהלת שלי"י, מאיר פעיל, השהה בארצות-הבי- רית, מצא לנכון להגיב עליו במי- כתב לחברי שלי"י, כתב פעיל: "המאמר של יהודה להב נגד הי- פגישה הוא מעשה שפל של אדם העושה הכל כדי להרוס כל חלקה טובה. הערכותיו הפוליטיות של יהודה להב הן מעשה-מרכבה של קשקשנות מהולה בפחדנות ובר- צון חולני להימצא בקונסנזוס של הרוב הנומם."

עמדות היריב. נראה כי רצון חולני זה נעלם כאשר ניתן ללהב להשתתף בעצמו בפגישה עם אנשי אש"ף. הוא כתב על כך תיאור נרחב בידיעות אחרונות. אבריאד לא אמר בפגישה דבר שלא נאמר קודם לכן על-ידי רא- שי אש"ף בפגישות שגונו על-ידי להב בחריפות כה רבה. חברי הי- מישלחת הישראלית לא אמרו ל- איש-אש"ף אלא את אשר אמרו להם קודם לכן חברי המישלחת של המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני.

נראה שקרה ליהודה להב מה שקרה לאנשים רבים אחרים במי- צאם של פילוג מישלחתי: כדי להתחרות עם הפלג היריב, הם נאלצים לאמץ לעצמם את עמדו- תיו ואף בלהט רב יותר. אחרי שחולל פילוג בשלי"י, ביגלל התנג- דותו לפגישות עם ראשי אש"ף, הלך להשתתף בפגישה מסוג זה, בעלת אותו האופי ואותו הסיגנון. אך בהיבט אחד נפלה הפגישה החדשה מקודמותיה: בעוד שיאסר ערפאת אישר את הפגישות עם אבנרי, פלד וארנון בהודעות רשי- מיות, הכחיש אש"ף הפעם את קיום הפגישה בהודעה רשמית.

כיום

בהלכה

תחת מסך העשו

של...מיהו יהודי

ושל מס הנסיעות

הועברו מליארד

שקל לאגודת

ישראל ולאגודת

א היה קשה מדי להסעות את העין הבלתי-מאומנת של הצופה התמים. מי שרצה להאמין, יכול היה לחשוב שמתרחשת דר- אמה אמיתית, בכמה מערכות. שני חברי-כנסת מגודלי-זקן וחובשי כיי- פות נואמים בלהט רב על הדוכן, ומנסים לשכנע את חבריהם כי חיוניות התיקון-לחוק שהם מציי- עים, שריהפנים נהגו כמינהגו, עו- סק בחידודי-לשון, ומצטט מן המי- קורות. שני חברי-כנסת מן האר-

פוויציה עולים על הדוכן, ובלהט רב מנסים להסיר את התיקון מסי- דרהיוס, כשאחד מהם מגייס לעי- ורת טיעוניו את היהדות האמרי- קאית, והשני - את הרצל ובני- גוריון.

אחר-כך נערכת הצבעה דרמא- תית. יו"ר הכנסת ממנה שני מו- נים. הידיים מונפות והמונים מו- נים. יש עריקות בקואליציה, ובי- נתיים מסתובב המועמד לנשיאות מטעם האופוזיציה בין העיתונאים בקומת היציע, ועושה לעצמו לובי גס ביניהם לקראת ההצבעה על הנשיאות למחרת היום. למעשה, היתה זאת הצגה אחת גדולה.

מסך

עשן

כ ? כיום מתחיל יודע כיצד נעשית המלאכה: עליו להת- קרב אל הקורבן, להתקל בו כי חזקה בכתפו או במותניו - ובי- אותה עת לשלוח יד זריזה ולשלוף את הארנק. הקורבן, המרוכז כולו במהלומה שקיבל, אינו מרגיש כלל כיצד הוא מאבד את כספו. לפני כמה חודשים התרברב הי- ח"כ גדולה-הגוף של אגודת-ישראל,

הקופאי

הלאומי גזון על שולחנם של אברהם שפירא ושלמה לויניץ. יורם ארידור מסרב בכל תוקף לפרוץ "הסכמי מיסגרת" אך משלשל לכיסיהם של לקוחותיו מן הסייעות הדתיות סכום של מיליארד שקלים טבין וטקילין בלי להניד עפעף.